

ν δ ν , " Η φ α ι σ τ ο ν , Μ ν η μ ο σ ύ ν η ν ,
Δ ή μ η τ ρ α , Ν ύ μ φ α ς , Κ η φ ι σ ό ν .

Πρὸ τῶν σκηνῶν θὰ ὑπῆρχε εἶδος τι προστόου μικρὰ δ' ἐπίσης στοὰ ἀπὸ τῶν προπυλαίων ΑΜ. θὰ διηυθύνετο πρὸς τὸν ναόν· ἐκ τῶν δεξαμενῶν δὲ τὸ ὕδωρ διωχετεύετο καὶ εἰς τὰ παρὰ τοὺς πρόποδας τοῦ λόφου βαλανεῖα, ἐκεῖ ἐνθα σήμερον ἡ κρήνη τῆς Ἀγ. Ἀννης (ὀνομασθεῖσα οὕτως ἐκ τοῦ ὀλίγον ἀπωτέρου ναϊδρίου, κτισθέντος ἐκ τῶν καταπεσόντων καὶ μέχρις ἐκεῖ παρασυρθέντων συντριμμάτων τοῦ ἐπὶ τῆς κορυφῆς Ἱεροῦ) ἐνθα προέδηνεν εἰς τε τὴν ἀνακάλυσιν αὐτῶν, καὶ εἰς ἄλλας ἐργασίας ἐν τοῖς παρακειμένοις ὑδραγωγείοις.

Τὸ ρωμαϊκὸν οἰκοδόμημα τῶν σκηνῶν, ἀποτελούμενον ἐκ πολλῶν διαμερισμάτων καὶ λουτρῶν ἔτι. ἐκτίσθη ἐπὶ τῶν ἐρειπίων ἀρχαιοτέρου ἐλληνικοῦ οἰκοδομήματος, τεῖχος δὲ μικρόν, ἐλληνικῶν χρόνων καὶ τοῦτο, περιέβαλλε περαιοῦμενον εἰς τοὺς πρὸς Α. ὑπερκειμένους βράχους ἀφ' ὧν τὸ ὕδωρ καταρρέον περιδυνελέγοντο εἰς τὰς δεξαμενάς καὶ ἐχρησίσμοποιεῖτο καὶ διὰ τὰς κρήνας καὶ διὰ τὰ λουτρά.

Τὸ ἱερὸν τοῦτο καὶ ἐν τοῖς μετέπειτα χρόνοις μέχρι Τραϊανοῦ, φαίνεται νὰ ἐτύγχανεν ἰδιάζοντος σεβασμοῦ· καὶ ἐπιγραφὴ δὲ τις, ἣν ἀνακαλύψαντες εἰς τοὺς πρόποδας τῆς ἀκροπόλεως τῆς Παλ. Ἐπιδαύρου, περιεσώσαμεν ἐκεῖ, καταδεικνύει τοῦτο.

★ ★

Καὶ ταῦτα μὲν συντομώτατα καὶ ἐν γενικωτάτῃ γραμμῇ περὶ τοῦ νέου Ἱεροῦ ὅπερ ἡ Ἐπιδαυρος ἐκτὸς τοῦ περιφύμου Ἱεροῦ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, κέκτηται ἤδη, τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Μαλεάτου. Κατ' ἀκολουθίαν αἱ ἀπὸ εἰκοσθετίας ἀνασκαφαί, συνεπλήρωσαν τὴν ἐκεῖ δόξαν διὰ τὴν ἀρχαιολογικὴν ἐπιστήμην.

Χ. Α. Η.

★ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΔΕΙΛΙΝΟΥ ★

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΟ

*Ἦ ἀνθισμένες ἡμνγδαλιαῖς μοσχοβολοῦτε,
στὰ ρερά τοῦ ποταμοῦ καθρεφτισμένες,
στῆς λειχαις στῆς ψηλαῖς, στῆς μυρωμέναις,
τὰ πονηρὰ κελαῖδοῦτε.*

*Σὰν αἴλαις ζωγραφιαῖς σκυρτὰ περνοῦτε
ἀπ' τῆς στερνῆς ἀχτίδες φωτισμέναις,
ἢ σκιαῖς τῶν ἐργατῶν ἀποσταμμέναις
ποῦ σταῖς φτωχαῖς καλίσβαις τοὺς γυροῦτε.*

*Τ' ἀποσταμμένα τοὺς κομιζὰ τ' ἀγαπασθοῦτε,
τὰ χέρια ἀπὸ τὸ σκίψιμο κομιμένα,
στὸ στῆμα τὸ γυμνὸ νὰ ξαπλωθοῦτε.*

*Καὶ σπρόγγυρον, καὶ χτυποῦν τ' ἀποσταμμένα
βόδια, πρὶν αἱ στεργαῖς ἀχτίδαις νὰ σπασθοῦτε,
ἀπάνω ἀπ' τὰ δένδρὰ τὰ φροντωμένα.*

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΜΒΑΝΕΛΛΗΣ

J. STYKA.

Ἡ Ἐσταυρωμένης.

★ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΖΩΗ ★

Η "ΑΛΗΘΕΙΑ", ΤΟΥ ΖΟΛΑ

ΟΝΟΝ αἱ ἰσχυραὶ ψυχαὶ δύνανται νὰ καταστήσουν τὴν ἀλήθειαν κύριον σκοπὸν τῶν αἰσθημάτων καὶ τῶν παθῶν αὐτῶν, λέγει ὁ Βωβεναργκίτς, μέγας φιλόσοφος, γνωρίσας κατὰ βάθος τοὺς ἀνθρώπους.

Ὁ Αἰμίλιος Ζολᾶ εἶνε ἡ λαμπρότερα ἀπέ-

δειξις τῆς ἀληθείας τοῦ ἀποφθέγματος τούτου. Ἡ ἰσχὺς τῆς μεγάλης ταύτης ψυχῆς φαίνεται εὐθὺς ἀπὸ τὴν εὐρυτάτην ἀντίληψιν, ἀπὸ τὴν ἑκτακτον παρατηρητικότητά, ἀπὸ τὰς ἐμβριθεστάτας σκέψεις καὶ κρίσεις, ἀπὸ τὴν μεγάλην αὐτοῦ τέχνην, τῆς ὁποίας σκοπὸς εἶναι ἡ συγκέντρωσις ὅλων ὅσα ἀποδεικνύουν τὴν ἀλήθειαν.

Καὶ ὅλη αὕτη ἡ ἰσχὺς του, ὅλη αὕτη ἡ ἀντίληψις του δὲν ἠδύνατο ἢ νὰ ἐπιδειχθῇ κατὰ τρόπον πισιφανῇ εἰς τὴν ὑπεράσπισιν γενναίας καὶ εὐγενοῦς ὑποθέσεως, τὴν ὁποίαν ἀνέλαβε καὶ διεξήγαγε μὲ ἀκατάβλητον σθένος, μὲ διακαῇ πόθον, μὲ κινδύνους, μὲ πικρίας καὶ μὲ πολλὰς θυσίας.

Ὁ θάνατος δυστυχῶς εὔρε τὸν ἑνδοξον συγγραφέα ὅτε εἰργάζετο εἰς τὴν «Ἀλήθειαν». Εἶναι οὕτως εἰπεῖν ἡ δικήνη του, τὸ τελευταῖον του ἔργον. Ὁ ἀπόστο-